

Posudek oponenta diplomové práce
na diplomovou práci
Ing. Lucie Kosobudové
na téma
Ochrana informací a osobních údajů v pracovněprávních vztazích
(diplomantkou uvedené datum vypracování práce: březen 2010).

Předložená diplomová práce je členěna do 6 kapitol, úvodu a závěru, přičemž jednotlivé kapitoly práce jsou dále vhodně členěny do podkapitol. K práci je také připojen seznam použité literatury a resumé ve francouzském jazyce. Celkový rozsah diplomové práce činí 92 stran.

Po formální stránce lze práci označit za zdařilou, práce je práce zpracována přehledně.

Pokud jde o seznam použité literatury pak diplomantka přihlédla k významné části dostupné odborné literatury publikované na dané téma v poslední době v české právní literatuře (diplomantka čerpá zejména z několika dostupných publikací, které se věnují ochraně osobních údajů a dále ze stanovisek Úřadu pro ochranu osobních údajů) a práce diplomantky s odbornou literaturou odpovídá zvyklostem v případě zpracování diplomových prací.

Po obsahové stránce se jedná o práci, která se snaží o zpracování stávající právní úpravy v oblasti ochrany osobních údajů v pracovněprávních vztazích, přičemž naplněním zvoleného tématu diplomové práce (zaměřením na průnik oblasti ochrany osobních údajů a pracovněprávních vztahů) jsou zejména kapitoly 4., 5. a 6. předložené diplomové práce (tedy počínaje str. 45 diplomové práce).

Sám výběr aktuálního tématu je třeba hodnotit kladně, stejně jako fakt, že diplomantka se v některých případech snaží i o vyjádření vlastního názoru k v praxi diskutovaným a často nejednoznačně nahlíženým problémům. Diplomantkou zvolené téma práce lze označit z pohledu náročnosti tématu na teoretické znalosti za téma standardní a diplomantkou osvědčené teoretické znalosti jsou velmi dobré. Samostatnost přístupu autorky ke zpracovávanému tématu se projevuje v tom, že k mnohým diskusním otázkám zaujímá vlastní názor, v některých případech by však bylo vhodné její vlastní názorový postoj více argumentačně propracovat.

Celá práce se snaží komplexně koncepčně pojmut problematiku ochrany osobních údajů v rámci pracovněprávních vztahů, konkrétně k ní se vztahující práva a povinnosti účastníků pracovněprávních vztahů (i když zejména s akcentem na práva a povinnosti zaměstnanců v rámci základního pracovněprávního vztahu). S ohledem na to, že celá tato problematika je, ve vztahu k aplikační praxi, poměrně složitá a v důsledku interpretačních a aplikačních problémů s ní spojených lze za značně obsáhlou označit i celou příslušnou materii, kterou je ve souvislosti s ní třeba zkoumat, nemohla se diplomantka (i s ohledem na obvyklý rozsah diplomových prací) hlouběji ponořit do řešení zásadnějších a komplikovanějších otázek a problémů se zvoleným tématem spojených. Daná práce tak představuje orientační zmapování dané oblasti, přičemž s větší částí závěrů, ke kterým diplomantka dochází, lze vyslovit souhlas (přičemž stranou tohoto posouzení ponechávám některé ryze subjektivní hodnotící soudy autorky - např. názor autorky na zdařilost základního právního předpisu, který zkoumá – tedy zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů – kterých bych, na rozdíl od autorky, neoznačil za „velice zdařilý“ /viz. str.80 práce/, ale spíše za předpis, který cca 20 novelizací provedených za dobu 10 let jeho platnosti, učinilo postupně normou více „srozumitelnou“ pro její adresáty).

Jakkoli je předložená práce zdařilá, není prosta některých menších nedostatků jakož i formulačních nepřesností, které by mohla diplomantka objasnit v rámci obhajoby diplomové práce, z nichž vybírám k obhajobě např. tyto okruhy problémů:

- a) na str. 37 diplomové práce, v kapitole 3 věnované postavení Úřadu pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ), diplomantka uvádí: „ Takový orgán, pak má plnit funkci kontrolní a zároveň je vybaven pravomocemi zasáhnou a případně se obrátit na soud v případě porušení právních předpisů ...“. Bylo by proto vhodné objasnit zda (a pokud ano kdy) má ÚOOÚ právo „obrátit se na soud“,
- b) zejména v pasáži věnované povinností před uzavřením pracovního poměru (podkapitola 4.1), ale i v jiných pasážích práce je patrné, že danou problematiku je třeba nahlížet komplexně, z pohledu všech v úvahu připadajících předpisů. Pokud diplomantka na str. 46 dipl. práce hovoří o „správné aplikaci všech tří zákonů“, mezi které zařazuje zákoník práce, zákon o zaměstnanosti a zákon o ochraně osobních údajů, pak stranou v tomto ponechává zákon antidiskriminační. Právě na vztah tohoto předpisu (např. jeho ustanovení § 6 odst. 4 ve vztahu k ustanovení § 316 odst. 4 ZPr) a ustanovení dalších předpisů jí zmiňovaných by mohla při obhajobě upřít svoji pozornost,
- c) diplomantka by měla vyjasnit tvrzení uvedené na str. 46 a 47 práce zejména ve vazbě na jí zmíněné ustanovení § 378 odst.1 ZPr,
- d) samostatnou úvahu by pak bylo možné věnovat ochraně osobních údajů ve vazbě na činnost odborové organizace na pracovišti zaměstnavatele, a to např. i ve vazbě na straší stanoviska ÚOOÚ – např. stanovisko č. 2/2001.
- e) obohacením obhajoby by mohla pozornost, kterou by diplomantka z novějších stanovisek ÚOOÚ (vztahujících se k dané problematice) věnovala např. stanovisku č. 3/2009 – Biometrická identifikace nebo autentizace zaměstnanců. .

Předložená diplomová práce je způsobilá k obhajobě a k této ji doporučuji a navrhuji předběžně ji klasifikovat jako práci „velmi dobrou“.

V Praze dne 5.5.2010

JUDr. Jan Pichrt, Ph.D.
oponent